c

Irca exor/dium/ tractat⁹ scd'i anteq̄ȝ ad te/xtū ꝓcedat mouēda sūt quedā du/bia. ¶ Pri/mū est de subiecto hui⁹ tractatus an sit vl'e. Et videt primo ꝙ nō. Quia vl'e est de cōsideratō/ne cuiuslibet scīe ergo nō est subiectū hui⁹ tra/ctatus. ꝯn̄tia est manifesta. q2 subiectū scīe nō debet trāscēdere metas. Añs ꝓbat. quia q̄libȝ scīa est vl'ium vt dicit p̊mo posterioꝝ. ¶ Se/cūdo sic. vl'e est simplex natura siue quidditas sed cōsiderare tales spectat ad metaphisicaȝ et nō ad loycū. ¶ Tercio nullū vl'e est subiectuȝ hui⁹ tractatus ergo nec vl'e. ꝯn̄tia ptȝ ꝑ legem subalternaꝝ. ab vl'i negatīa ad suam indiffi/nitā negatiuā. Añs ꝓbatur. quia nec gen⁹ nec species nec aliq̄d alioꝝ. ¶ Quarto vl'e p̄dica/bile nō est subiectū siue vl'e ꝭm rōem vl'is ergo solutio falsa. ꝓbatur. q2 nullū cōplexū est sub/iectum. vl'e p̄dicabile est q̄dā cōplexū ergo n̄ potest esse subiectū. mioꝛ ꝓbat q2 cōplectit ex subiecto ꝛ ꝓpria passione. ¶ Solutio Alber/ti sic vl'e ꝭm rōnē vl'is. q2 tali cōueniūt cōdi/tiones subiecti attributōis. quia est quid com/munissimū p̊mo notū nō trāscēdens methas ad quod oīa in hac scīa cōsiderata ordinē ha/bent et attributōem. Est em̄ vt in decursu hu/ius tractat⁹ patebit p̊mo q̄sitū p̊mitate cāe fi/nalis. cui⁹ noticia intēdit in se ꝛ ī suis ꝑtibus subiectiuis.

Ad obiecta in oppo/situ

¶ Ad p̊mū est dicēdū ꝙ vl'e accipit dupl'r. vno mō materialiter ꝓ natura subiecta intētō/ni vl'itatis. ꝛ sic vl'e cadit sub ꝯsideratōe cuius/libet scīe. Alio mō accipit formal'r ꝓ intētōne vl'itatis attributa nature vl' rei. ꝛ sic cōsideratō vl'is ꝑtinet ad loycū. Et vocat cōiter vl'e p̄di/cabile. Pro c⁹ solutōis vlterioꝛi declaratōe no/tandū est ꝙ vl'e ex quo est cōcretū dupl'r p̄t ac/cipi. sicut albū vel nigꝝ vl' aliud cōcretū. vno mō vt ē cōpositū ex re ꝛ intētōe sil' ꝛ sic est ens ꝑ accn̄s. alio⁹ vt dicit cōpositū hūic ꝛ h̄ dupl'r vel formalit. et sic accipit ꝓ intentiōe scd'a. vel materialiter. Et sic accipit ꝓ re cui attribuitur talis intētio. Et sic ph's scd'o posterioꝝ diffi/nit vl'e vt noīat cōpositū ex re ꝛ intētōe. cū di/cit vl'e est vnū in multis et vnū p̄ter multa. p̄ri/mū em̄ scȝ esse vnū in multis cōuenit vl'i rōne nature subiecte q̄ ē vna vnitate cōformitatis in multis. scd'ȝ vo scȝ eē vnū p̄ter multa cōuenit vl'i rōne intētōis q̄ posterioꝛ ē ip̄is indiuidu/is et est p̄ter ea. q2 est ens rōnis distīctū plusq̄ȝ genere ab indiuiduis realib⁹. Talis aūt vl'ita/tis intentō cōuenit p̊mo nature ꝭm ꝙ abstra/hit a materia indiuiduali nō realiter vt dicit plato. sȝ obiectīe cū intellect⁹ apprehēdit na/turā p̄ter p̊ncipia indiuiduātia sine q̊b⁹ eē nō p̄t in reꝝ natura. nō em̄ intellect⁹ apprehēdit ꝙ natura sit sine p̊ncipijs indiuiduātibus. q̊a hoc essȝ falsum. sȝ app̄hēdit naturā cōmunē n̄ apprehēdēdo p̊ncipia indiuiduātia sic hoiem q̊ est albus possum⁹ apprehēdē absq̄ȝ h̄ ꝙ ap/prehendam⁹ albedinē. nō tn̄ possum⁹ app̄hen/dere eū nō esse albū posito ꝙ sit albus. nō ergo req̊rit ad veritatē apprehēsiōis vt app̄hēdēs rē aliquā app̄hēdat oīa q̄ insunt ei. Et ex istis patet ꝙ ad hoc ꝙ scīe sint de vl'ibus nō oportet ꝙ vl'ia sint extra animā ꝑ se subsistētia sicut po/suit plato. licet em̄ natura generis et speciei nū/q̄ȝ sint nisi in indiuiduis. intelligit tn̄ intelle/ctus naturam generis vel speciei nō intelligē/do principia indiuiduantia. Et hoc est intel/ligere vl'ia. ¶ Ad secūdum obiectū ptȝ ꝑ ideȝ quia loyca non est de vl'i vt est simplex natura siue quidditas. sed est de vniuersali ꝭm rōnem vl'is siue de vl'i predicabili. et hoc non conside/rat metaphisicus. ¶ Ad tercium dicēdum est ꝙ ꝯmittitur fallatia figure dictionis arguēdo a suppositione personali ad simplicem. Ad ꝓ/bationem vero dicendum est ꝙ non arguit per legem subalternaꝝ. quia non sunt eiusdem sub/iecti. Ex quo in prima subiectum supponit ꝑ/sonaliter. et ī alia simpliciter. ꝛ ergo deberet sic argui per legem subalternarum. nullum vni/uersale est subiectum istius tractatus ergo ali/quod vl'e non est subiectum. et hoc conceditur ¶ Ad quartum est dicēdum licet vl'e p̄dica/bile sit q̄dam cōplexū ꝭm vocē nō tn̄ ꝭm rē. Ad probationē vero dicēdum est. ꝙ predica/bile additum vl'i non est nomen ꝓprie passio/nis sed substātialis differētie dicentis forma/lem rōem cōsiderādi vl'e ī hoc tractatu q̄uo di/ctū fuit supius. ꝙ nō determiat in p̄nti tracta/tu de vl'i qualitercūq̄ȝ. sed vt predicabile siue ꝓut substat intētiōi scd'e. Formalis vero mo/dus cōsiderādi nō supaddit aliq̄d ꝭm rem ipi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0103
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG